

[Maisted]

blem til livs, som vi har fået at vide at man også har, når man har en pejs og en almindelig brændeovn. Altså: i samtlige villaer rundt omkring i landet har man en risiko for at producere dioxin ved en ufuldstændig forbrænding.

Samtidig sagde hr. Leif Hermann, at man troede, at man fik en energibesparelse ved at lave disse afbrændingsanlæg for affaldsstoffer, og derfor har det samme flertal, som nu markerer sig, også vedtaget, at man eksempelvis ikke skal have a-kraft i Danmark, som med garanti ikke giver nogen dioxinforurening, men tværtimod er det mest miljøvenlige, man kan tænke sig, når man taler om energiforsyning. Men her kommer altså det samme flertal, som oven i købet indeholder antiparlamentariske partier, og trækker en beslutning ned over den danske befolkning. Man ønsker en anden energiplan, hvor man ser bort fra a-kraftværker, men erkender nu i forbindelse med det problem, der er opstået, at man gerne vil bruge en forbrændingsmetode, der kan give dioxin. Det er for mig ganske uforståeligt, og jeg vil godt spørge miljøministeren: hvor er dioxin placeret i den række af stoffer, som udgør en fare for befolkningen? For det er jo netop sådan, at vi bliver nødt til at tage en række politiske beslutninger med hensyn til de stoffer, der giver forurening. Lad mig nævne blyforurening og andre tungmetalloforureninger. Det kan jo være, at det er et betydeligt større problem end dioxin. Man har ikke fremstillet en, skal vi sige køreplan, der viser, hvilke stoffer vi først og fremmest skal sætte ind over for. Nej, man vælger at tage et problem, som TV har rejst, for så er det interessant i befolkningen; så skal man vise, at man er meget grøn, meget miljøbevidst, og så rejser man sådan en sag i folketinget. Det løser efter min bedste overbevisning ikke vore problemer, for der er altså ikke fremlagt en prioritering, der viser, hvor vi har de reelle problemer, og hvor f.eks. dioxin kommer ind i billedet.

Det er efter min opfattelse vanskeligt at arbejde med problemerne på den måde, og jeg vil anbefale, at man læser en rapport, »Det sundhedsmæssige grundlag for lovgivning og administration fra 1960 til 1980 om gifte og sundhedsfarlige stoffer«, som miljøstyrelsen også har udsendt. Deri beskriver man netop problemerne både for beslutningstagerne i administrationen og for lovgiv-

erne og siger, at de som regel ikke har megen forstand på de videnskabelige bevisførelser, der drages, og derfor bliver der aldrig tale om en objektiv, videnskabelig afgørelse, men om en politisk afgørelse. Derfor vil jeg gerne gentage spørgsmålet til miljøministeren: hvor er problemet placeret reelt i det store spektrum af forurening, vi har i Danmark?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det var netop en kort bemærkning til hr. Ove Jensen, som sagde, at der efter denne debat ville være store overskrifter om mødre, der ville blive skræmt, og jeg synes, at den eneste, der bidrager til det, netop er hr. Ove Jensen – ved, at han tager den slags ting frem. Den stilfærdige måde, denne debat er foregået på, og det resultat, der forhåbentlig kommer ud af den, vil netop gøre, at de store overskrifter ikke kommer, og det er kun, hvis hr. Ove Jensen bidrager til det, at de vil komme. Jeg kan ikke se, at det, at man laver nogle undersøgelser, absolut er ensbetydende med skrækkampagner. Det bliver det kun, hvis der er nogle partier, der bidrager til det.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Hr. Maisted, som nåede at få talt om atomkraft, blyforurening og mange andre ting, sagde bl.a., at nu vil et flertal herinde gerne bruge en forbrændingsmetode, der giver dioxin. Jeg må ærlig talt indrømme, at jeg troede, hr. Maisted var klar over, at meningen med denne forespørgsel er at nedbringe mængden af det affald, der afbrændes, for at forhindre dioxindannelse. Det er jo det stik modsatte, hr. Maisted står og siger, og det er lige præcis noget af det, dagsordenen går på.

Når man snakker om genanvendelse, recirkulation osv., betyder det selvfølgelig, at man nedbringer den affaldsmængde, der skal afbrændes. Man kan næppe fuldstændig undgå afbrænding, men man kan i hvert fald reducere mængden betydeligt og forsøge, således som det i øvrigt i øjeblikket sker i Sallingkommunerne, at foretage en affaldssortering, således at man ikke får blandet det hele sammen, sådan som man gør i øjeblikket.